

ಒಂದೇ ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ದ್ವಿವು. ಅವನು ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬೈಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಹುಡುಗಿಯರೆಲ್ಲಾ ಅವನತ್ತ ಒಂದು ನೋಟವನ್ನು ಬೀರದೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಾದರೋ ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಚದ ಹುಡುಗ. ಅವನಾಯಿತು ಅವನ ಪಾಡಾಯಿತು ಎಂಬಂತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು ಇರಲಿ, ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಪ್ರಥಮ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ನರ್ಸ್ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಗಳಿಸಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದ.

ಅವರ ಅಪ್ಪ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗಲೇ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಮ್ಮ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಂಗಸು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿ.ಎ ಓದಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಿನವರು. ಅಪ್ಪನಿಗಿಂತ ಅವರು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅಪ್ಪ ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಕಾ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅತ್ತೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗಲಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗಿರಿಧರನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಜ್ಜಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಗಿರಿಧರ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಮ್ಮ ಬೇರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ತುಂಬಾ ಗತ್ತಿನ ಮನುಷ್ಯ. ಅಪ್ಪ ಅವರ ಎದುರಿಗೆ ತುಸು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಳುಗಳ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯಲು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲರ ಅಳತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಅಪ್ಪನ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಗಿರಿಧರನ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದು, ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆ ಹಿಂಡಿ ದಂತದ ಗೊಂಬೆಯಿಂಥದ್ದೀಯಲ್ಲೇ ಹುಡುಗೀ.. ಎಂದು ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ ಹೊಗಳಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರವೆ ಉಂಡೆಯನ್ನೂ, ಕೋಡುಬಳಿಯನ್ನೂ ನನಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುದು ಇಂದೂ ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರಾಗಿದೆ.

ಗಿರಿಧರನ ಬಳಿ ಒಂದು ಆಟದ ರೈಲು ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸೆಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಸ್ವಿಚ್ ಒತ್ತಿದರೆ ನಿಜವಾದ ರೈಲಿನಂತೆ ಸೀಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಚುಕುಬುಕು

ಎಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಸುತ್ತಲೂ ಓಡಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಬೋಗಿಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಫ್ಲಾಗನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ರೈಲ್ವೇ ಗಾರ್ಡ್‌ನ ಗೊಂಬೆಯೊಂದೂ ಇತ್ತು. ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಗಿರಿಧರ ಅದನ್ನು ಓಡಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪನ ಬಳಿ ರೈಲನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು ಹಟ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅವರು ಸಾಹುಕಾರರು.. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಏನೂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಉತ್ತಾಹಕ್ಕೆ ತಣ್ಣೀರು ಎರಚುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರೈಲಿನ ಸುತ್ತಾಟವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಅದು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಗೋ ತಿಳಿಯಿತು. ಅತಿವ ಕೋಪಗೊಂಡು ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಂದೇಟು ಬಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಅವರೇ ನೊಂದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್‌ನ ರೈಲನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ನನಗೆ ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ, ಆಳು ಕಾಳು, ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಟ್ರಾಕ್ಟರು, ಟಿಪ್ಪರು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದುದು ನಿಜ.. ಅವರು ತುಂಬಾ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರರು, ಅವರ ಮುಂದೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ.. ಅವರ ಮನೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಬಾರದು ಎನಿಸಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಈ ಗಿರಿಧರನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಯ ಹುಡುಗ ಎಂಬ ಆಳುಕಾಗಿ ಅವನತ್ತ ದಿಟ್ಟಿಯೂ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು ತಗುಲಿದಾಗ ಗಿರಿಧರ ಅವರ ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಅವರ ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದು, ನನ್ನ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಬೈಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಕಾಲೇಜು ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವನು ಡಿಗ್ರಿ ಓದಲು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋದ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭಾನುವಾರದ ದಿನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಾನು ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಅಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಬಂದವನು ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನ ಮಂಚದ ಪಕ್ಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿಕೊಂಡು

ಭರವಸೆ

- ಕನ್ನಡ
 - ನಾಡಿಗೆ ಜೈ
 - ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸ
 - ಯಾವುದಾದರೂ ಸೈ
 - ಖಂಡಿತ
 - ನಾವು
 - ಕೊಡುತ್ತೇವೆ 'ಕೈ'
- ***

ಇಳಿತಾಯ

- ಹಣವನ್ನು
 - ಬಳಸದಿದ್ದರೆ
 - ಆಗುತ್ತದೆ ಹಣದ ಉಳಿತಾಯ
 - ಆದರೆ
 - ಕನ್ನಡವನ್ನು
 - ಬಳಸದಿದ್ದರೆ
 - ಆಗುತ್ತದೆ ಕನ್ನಡದ ಇಳಿತಾಯ
- ***

ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ

- ನಾನು
 - ಮಾತಾಡಿದಾಗ
 - ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಪದವಿಕ್ಕೆ
 - ಬೆಂಗಳೂರ
 - ಜನ ಆದರು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿ
- ***

ಒಂದೇ ದಿನ

- ನವೆಂಬರ್
 - ಒಂದರಂದು
 - 'ಕನ್ನಡವನ್ನೇ
 - ನುಡಿ' ಎಂದವರು
 - ಮರುದಿನವೇ
 - ಕನ್ನಡವನ್ನು
 - 'ನಡಿ' ಎಂದರು
- ***

★ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಗೀತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಈಚ್ಚರ ಬಡಿಗೆರ